

VŠEHOCHUŤ

Duben 2025

**WALES - ZEMĚ ČERVENÉHO DRAKA
SLUNEČNÍ SOUSTAVA - TITAN
NAIVISTÉ - EDWARD HICKS
SCIFI - THEODORE STURGEON
MATEMATIKA NA OXFORDU**

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

uplynul další měsíc a nový Všehochuť je tady. Počtete si. Navštívíme druhý největší měsíc Sluneční soustavy Titan a také Zemi červeného draka. Potěšíme se naivními obrázky Edwarda Hickse a pak se vydáme do Litoměřic v 70. letech. Mistr hororového sci-fi Theodor Sturgeon vás seznámí s Profesorovým medvídkem a Zabijáckým buldozerem. Celé povídky najdete v BONUSu na mých stránkách. Krásné zámky jsou relativně málo známe, ale snad je poznáte. A k jednomu z nich krátká pověst. A co přijímačky z matematiky na Oxford? Počítáme, počítáme? Já ano, viz můj web - poslední články. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Bonýsek

Rózinka

Linda

Tak tu máme duben. Kočky se sluní - zatím jen v obýváku pod okny. Maruška vyrobila jarní a velikonoční věnec. Zatím ho nikdo neukrad.

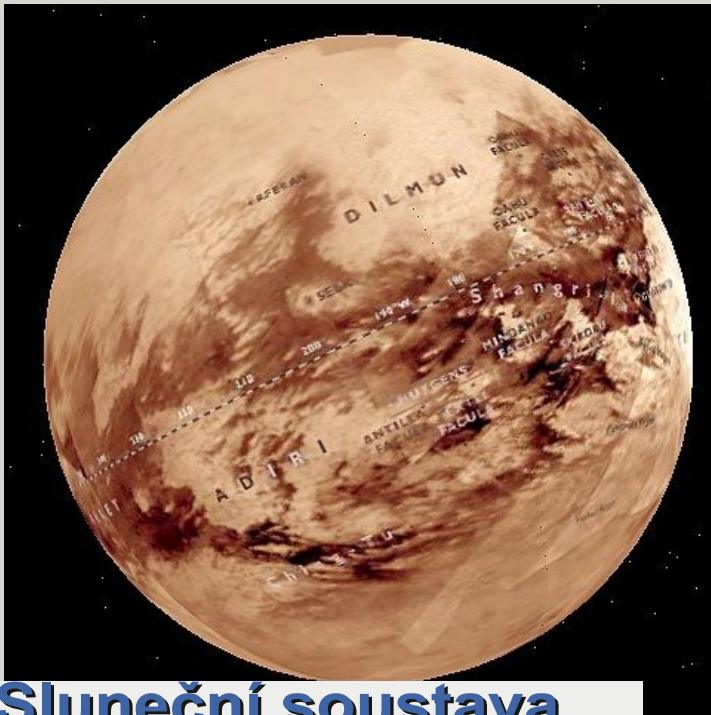

BLOGOVÁNÍ

Tak co jsem dělal si jako obvykle už moc nepamatuji. Mimo pravidelné návštěvy Galerie probíhalo koketování s Pythonem (aj ta krajta), průzkum toho, co všechno nechodí nebo se pere ve Win11, opakování linuxů ve VirtualBoxu a sdílení složek,

proč ksakru nefunguje vnitřní internet pro IIS př Wi-Fi (to mám na duben), nějaká grafika a fotomovie, kytičky ze sklepa na zahrádku, nějaké domácí práce, přechodové prahové lišty,... No jak říkám, musím si zapisovat co a jak, třeba do Rychlých poznámek.

Sluneční soustava

O planetách, měsících, asteroidech, kometách. Takové malé opakování astronomie.

Dnes největší měsíc planety Saturn - Titan

1

Naïvité

Edward Hicks (4. dubna 1780 – 23. srpna 1849) byl americký lidový malíř a významný křesťanský ministrant Společnosti přátel („Quakers“).

2

Mýty a legendy

Wales - s tak kouzelnou krajinou není divu, že má Wales tak bohatou mytologii. Stejně tak jako stateční hrdinové dávných pověstí i zvířecí obyvatelé této země jsou odhodláni vytrvale bojovat s nepřízní osudu.

3

Scifi a fantasy

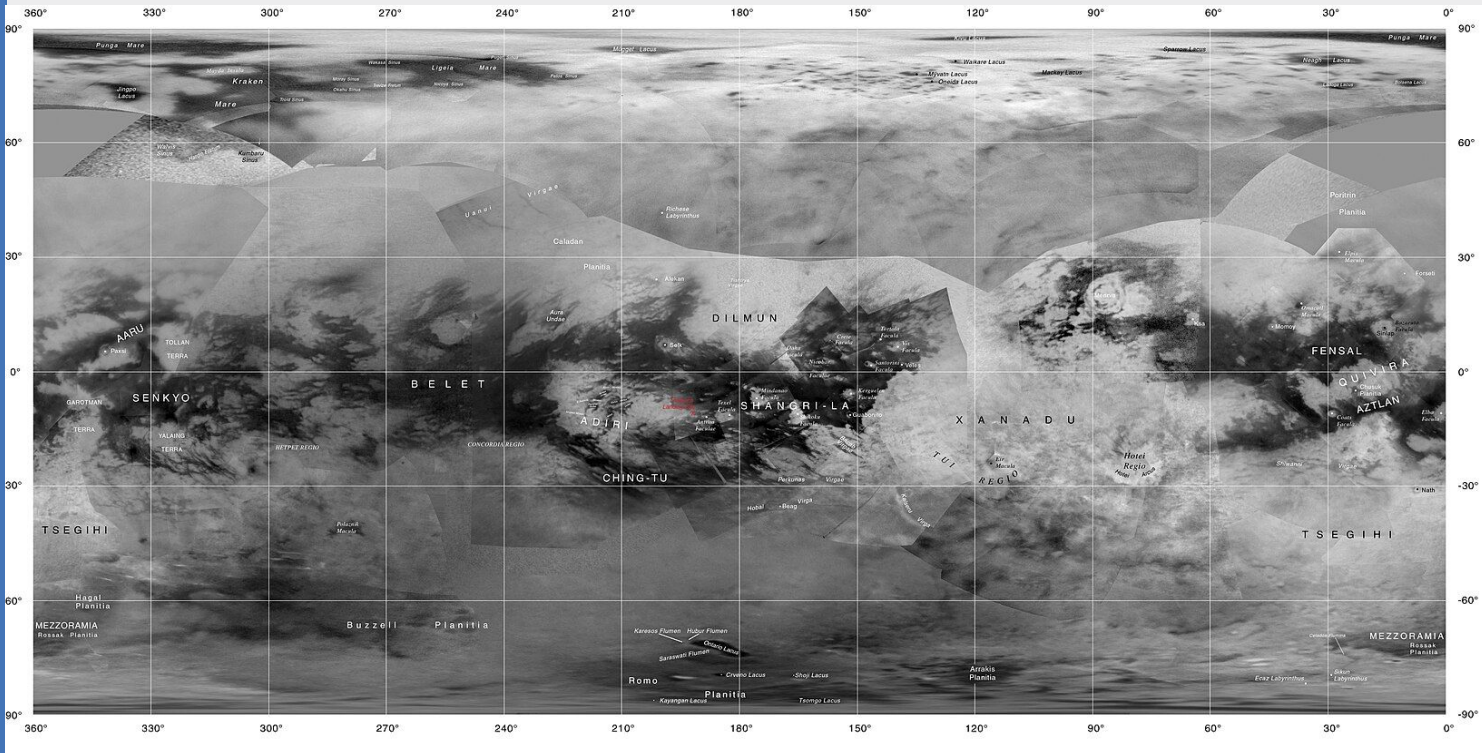
Další z klasiků sci-fi Theodore Sturgeon

5

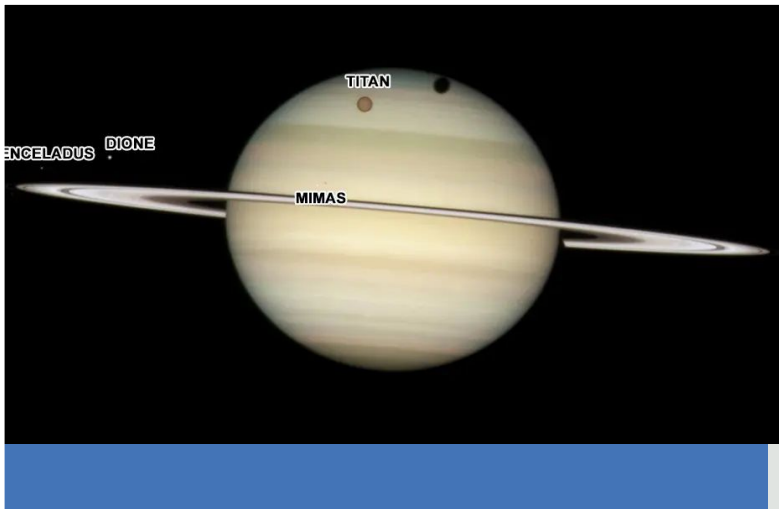
Sluneční soustava - Titan měsíc Saturnu

Saturnova populace měsíců je složitě propojena s jeho prstenci. Některé z jeho měsíců pomocí svých gravitačních sil a jevu zvaného rezonance doslova tvarují prstence, a nazývají se proto „pastýřské měsíce“. Měsíce také vytvářejí mezery v prstencích, jako je např. základní Cassiniho dělení, což je nejnápadnější mezera ve struktuře prstenců.

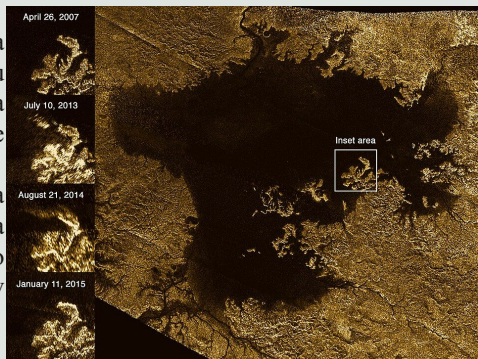

Titan je o 50 % větší a 80 % hmotnější než zemský Měsíc. Po Ganymedu je druhý největší měsíc v celé planetární soustavě. Je o něco větší než nejmenší planeta sluneční soustavy Merkur, dosahuje však jen 40 % jeho hmotnosti. Objevil jej nizozemský fyzik a astronom Christiaan Huygens v roce 1655. Byl to první objevený měsíc Saturnu a šestá objevená oběžnice planety vůbec, hned po Měsíci a čtyřech Galileových měsících obíhajících Jupiter. Titan je v pořadí od Saturnu šestý nejbližší měsíc, který je elipsoidního tvaru (vlivem své velké hmotnosti). Planetu obíhá ve vzdálenosti 20 poloměrů Saturnu (cca 1 200 000 km) a z jeho povrchu by mateřská planeta byla na noční obloze 11krát větší než Měsíc při pohledu ze Země, zabírala by úhel 5,09 stupně. Pojmenován byl po Titánech, dětech Úrana, boha nebes, a Gaie, bohyně Země.

Titan se převážně skládá z kamenného materiálu a vodního ledu. Před vesmírnými lety se o povrchu Titanu vědělo velmi málo, a to podobně jako u Venuše kvůli husté neprůhledné atmosféře.

Podrobnější informace získala až kapalně fází, odtud se vypařuje do atmosféry a ve formě srážek dopadá zpět na povrch – tento metanový cyklus se velmi podobá koloběhu vody na

Titanových pólů jezera kapalných uhlovodíků. Povrch měsíce je geologicky mladý a hladký, nalezeno bylo jen několik impaktních kráterů, pohoří a kryovulkánů.	 Zemi, probíhá však za výrazně nižších teplot okolo 94 K (−179,2 °C). Vzhledem k přítomnosti atmosféry a organického materiálu jsou
---	--

Hlavní složkou atmosféry Titanu je dusík, minoritními složkami jsou metan a ethan, které v atmosféře vytváří oblačnost, a další organické sloučeniny, z nichž se v atmosféře vytváří dusíkem obohacený organický smog. Podnebí, jež zahrnuje i větrnost a kapalně srážky, vytváří na povrchu měsíce útvary podobné pozemským – duny, řeky, jezera, moře (z kapalného methanu) a delty, a vykazuje sezónní změny podobně jako na Zemi. Methan se na Titanu nachází pod povrchem i na povrchu v

probíhá však za výrazně nižších teplot okolo 94 K ($-179,2\text{ }^{\circ}\text{C}$).

Vzhledem k přítomnosti atmosféry a organického materiálu jsou vytvářeny různé teorie zabývající se možnostmi existence života na Titanu. Podmínky na povrchu jsou obdobné těm, jaké panovaly na pravěké Zemi při vzniku života. Existují zde však značné překážky. Na povrch dopadá jen velmi málo slunečního světla, panují zde trvale teploty hluboko pod bodem mrazu. Voda se na povrchu vyskytuje jen v pevném skupenství. Organismy na Titanu by však mohly využívat místo vody kapalné uhlovodíky, např. methan nebo ethan. Přesvědčivé důkazy o (ne)existenci života zatím chybí.

Naivisté - Edward Hicks

Edward Hicks (4. dubna 1780 – 23. srpna 1849) byl americký lidový malíř a významný křesťanský ministrant Společnosti přátel („Quakers“). Díky svým obrazům se stal významným kvakerem. Víra kvakerů zakazovala opulentní život nebo nadměrné množství předmětů nebo materiálů. Hicks, který si nedokázal udržet své dílo kazatele a malíře zároveň, přešel do malířského života a k vyjádření své víry používal svá plátna. Byl neomezený pravidly své kongregace a mohl svobodně vyjadřovat to, co náboženství nemohlo: lidské pojetí víry.

Hicksova práce byla ovlivněna specifickou kvakerskou vírou označovanou jako „Vnitřní světlo“. George Fox a další zakládající kvakeři založili a kázali doktrínu Vnitřního světla. Fox vysvětlil, že spolu s biblickými znalostmi

mnozí jednotlivci dosahují spasení tím, že odevzdávají svou vlastní vůli božské moci Krista a „Krista uvnitř“. Tento koncept „Kristus ve vás“ byl odvozen z Bible Koloským 1:27. Hicks líčil lidi a zvířata, aby reprezentovali myšlenku Vnitřního Světla o prolomení fyzických bariér (rozdílů mezi dvěma jednotlivci) při práci a společném životě v míru. Mnoho z jeho obrazů dále dokládá tento koncept zobrazením domorodých Američanů, kteří se setkávají s osadníky Pennsylvanie, mezi nimiž vyniká William Penn.

Hicks obdivoval Penna jako odpůrce britské moci v Americe a doufal, že Penn pomůže zajistit reformy. Stejně jako Penn se Hicks postavil proti britské hierarchii. Hicks si Penna nejvíce vážil za to, že uzavřel Pennsylvanskou smlouvu s domorodými Američany, protože to byl stát, který silně podporoval kvakerskou komunitu. Jeho práce se často soustředily na náboženskou tematiku, přičemž k jejich zobrazení využíval aktuální události. Hicks zprostředkoval význam prostřednictvím symbolů a zobrazil dravce (jako jsou lvi) a kořist (jako je jehňata) vedle sebe, aby ukázal téma míru. Peaceable Kingdoms of the Branch (1826-30), se nyní nachází v Reynolda House, Museum of American Art, Winston-Salem, NC. Je to pozoruhodný příklad Hicksova dědictví.

WALES - ZEMĚ ČERVENÉHO DRAKA

Červený drak je známý především jako součást vlajky Walesu. Ta je tvořena tudorovskými barvami, kterými byly bílá a zelená. Ale kde se vzal ten červený drak? Úplně nejstarší zmínky o červeném drakovi vypráví legenda o bitvě mezi bílým a červeným drakem. Lidé už měli dost bojů mezi draky, a tak vykopali ohromnou jámu, kterou naplnili medem a medovinou, do které draky hodili a zasypali. Během let se na draky zapomnělo a na místě jámy byl postaven hrad. Když se draci probrali ze své opilosti, pokračovali v bojích v podzemí. To nebylo úplně nejpříjemnější králi Vortigernovi, který nechápal, proč se hrad otřásá v základech. Královi rádci mu poradili, že má požádat o radu mladého a moudrého čaroděje Merlina. Merlin králi prozradil skutečný důvod, proč se hrad stále otřásá, a poradil mu, aby draky z díry osvobodil. Díky tomu červený drak porazil draka bílého a do Walesu se vrátil mír.

Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndrobwllllantysiliogogoch – obsahuje 58 znaků, díky čemuž patří mezi nejdelší místní názvy v Evropě a druhý jednoslovný místní název na světě. Údajně toto jméno vytvořil místní krejčí, který chtěl zvýšit povědomí o neznámé a opomíjené obci na ostrově Anglesey. V překladu celý název znamená Kostel svaté Marie v roklině Bílých lísek blízko prudkého vodního víru a kostela sv. Tysilia z Červené jeskyně. Díky tomu má také nejdelší doménové jméno, díky čemuž byl název zapsán do knihy Guinnessových rekordů v roce 2002. Ročně se zde sjíždí velké množství turistů, aby si vyfotili pouze tento dlouhý název.

Zámek Cardiff

Hrad byl postaven asi před dvěma tisíci lety na místě zříceniny starověké římské pevnosti a dlouho sloužil pro potřeby města – nejprve jako pevnost, poté jako sídlo soudu. Postupem času se Cardiff stal domovem markýz z Bute. Dnes je v zámku historické a archeologické muzeum.

Majestátní tmavě růžový hrad Powys, postavený ve Walesu téměř před tisíci lety, je známý po celém světě Anglie nejen pro svou strašidelnou Dámu v černém, ale také pro malebnou zahradu v italském stylu. Ve skalách vysekané terasy, živé ploty, mechem obrostlé stromy, jabloňový sad a tropický skleník tvoří vhodný rám pro středověkou stavbu.

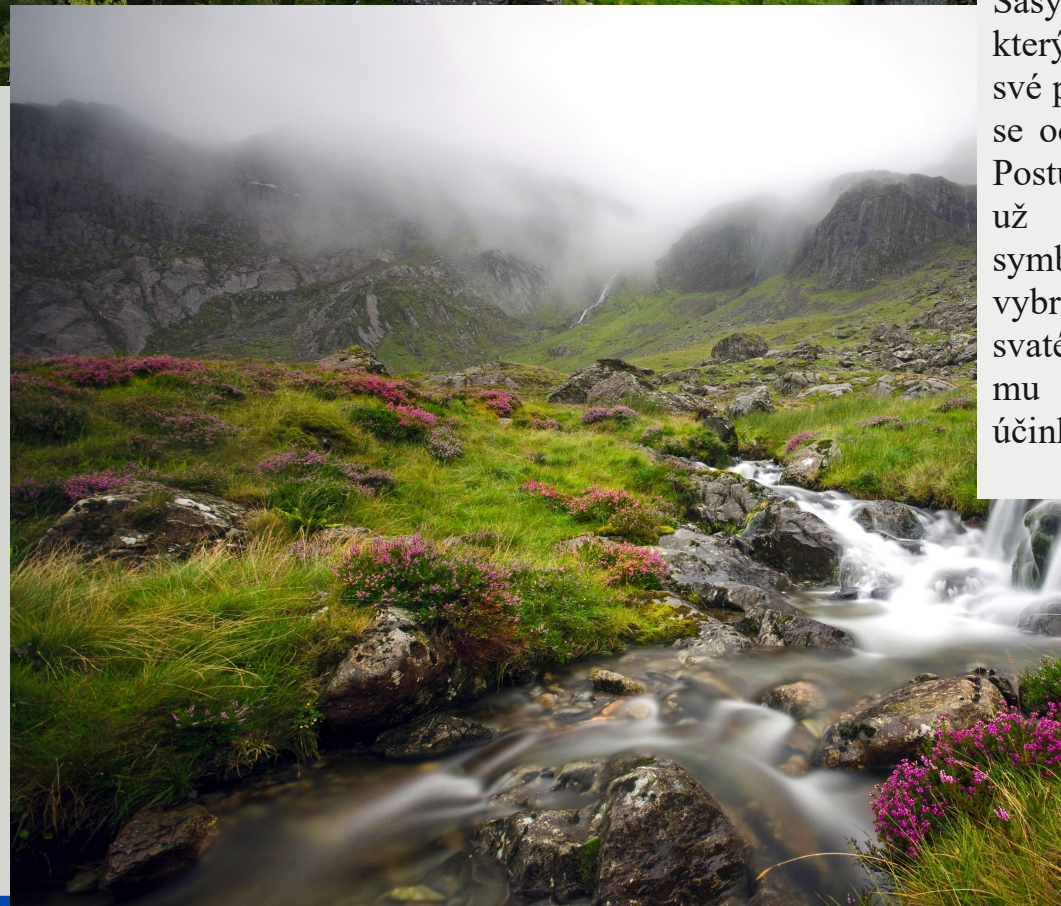
Je to země opředená mýty a legendami. Tady kralují obři a draci. Prastaré hvozdy a hluboké rokliny nabízejí výjevy přímo jako z pohádkové knihy.

S tak kouzelnou krajinou není divu, že má Wales tak bohatou mytologii. Stejně tak jako stateční hrdinové dávných pověstí i zvířecí obyvatelé této země jsou odhodláni vytrvale bojovat s nepřízní osudu. Wales je obklopen drsným oceánem, který přináší po celý rok hojnost i problémy.

Kdo tady chce přežít, musí mít sílu a odhodlání dračího ducha, aby překonal jakoukoli výzvu.

Dlouhodobá tradice, která pochází už z dob, kdy Velšané bojovali se Sasy. Údajně to byl svatý David, který Velšanům poradil, že si na své prilby mají připnout pórek, aby se odlišili od nepřátelských vojsk. Postupem času se však Velšanům už nelíbilo nosit jako symbol „smradlavý pórek“, a tak si vybrali narcis, který roste v období svatého Davida. I přes jeho aroma mu nesmíme odepřít jeho léčivé účinky při nachlazení.

Z historie Litoměřic

Od šedesátých let řešilo město také otázku nového koupaliště, neboť s bývalými plovárnami na Labi se nedalo počítat kvůli silnému znečištění řeky a přírodní koupání při březích Ohře postrádalo hygienické zázemí. S budováním koupaliště s venkovními bazény na Písečném ostrově se začalo roku 1972, jako první bylo na řadě dětské koupaliště, později rozšířené o plavecký bazén, skokanskou věž a rekreační zázemí. Celý objekt, včetně zmíněných provozních prostor, byl dokončen roku 1982. Na možnost zaplavat si i v chladných měsících bylo třeba počkat ještě o jedno desetiletí déle do okamžiku, kdy v těsné blízkosti parku vyrostl krytý plavecký bazén, otevřený pro veřejnost od ledna 1993.

V sedmdesátých letech 20. století se opět začala v Litoměřicích rozvíjet individuální výstavba, která se v poválečném období zcela vytratila. Rodinné domky vznikaly v prostoru pod Mostnou horou, kde navazovaly na původní vilovou čtvrť, nad Březinovou cestou a v Pokraticích. Zároveň jako naprosto stěžejní pokračovala výstavba dalších sídlišť, které měly zmírnit neutuchající poptávku po dostupném bydlení.

Tentokrát se pozornost soustředila na západní a severozápadní okraj Litoměřic. Pro první z plánovaných sídlišť bylo vybráno území, na němž se kdysi nacházely litoměřické cihelny a vápenky, které také daly sídlišti, vybudovanému v letech 1972–1976, jeho dnešní jméno Cihelna. Současně s dokončením sídliště Cihelna byly zahájeny práce nejprve na výstavbě sídliště Svornost (1976–1979) po levé straně Pokratického potoka nad železniční tratí Lovosice – České Lípa. Výstavba sídliště byla definitivně uzavřena roku 1982, kdy zde byl dán do užívání areál nové základní školy. Na opačném břehu Pokratického potoka, na území západně a východně od ulice Pokratická a Plešivecká, začaly v červenci 1977 práce na vybudování dalšího z litoměřických sídlišť Družba, dokončeného

opět roku 1982. Zde se nová panelová výstavba poprvé bezprostředně dotkla původně samostatné obce Pokratic, která se roku 1960 stala integrální součástí Litoměřic. Územní plán z roku 1978 počítal také s novou panelovou zástavbou, bezprostředně navazující na historické centrum Litoměřic v sousedství historického předměstí Zásada. Roku 1980 se zde přistoupilo k razantní demolici starších domovních bloků,

po které se z původní zástavby nezachovalo téměř nic, cennou

výjimku tvoří památkově chráněný objekt bývalé katovny, roubeného domu s hrázděným patrem, pocházejícím z počátku

18. století. Tato sídlištní čtvrť vznikala v letech 1980–1985 nejprve pod označením sídliště Střed, později dostala nové jméno Zásada.

Pro poslední litoměřický sídlištní komplex byl nalezen prostor na katastru do roku 1960 samostatné obce Pokratic. Nové výstavbě zde musela ustoupit velká část někdejší vesnice, z původních Pokratic tak zůstaly stát ředevisí domy při levé

straně silnice ve směru z Litoměřic, domy stojící nad dnešní panelovou zástavbou a několik dalších jednotlivých objektů, včetně empirové kapličky z roku 1815. Stavební aktivity na sídlišti v Pokraticích začaly roku 1985 a pokračovaly až do roku 1990. Součástí sídliště byla i v září 1988 otevřená nová škola. Při severním okraji pokratického sídliště měla původně vzniknout budova veterinárního centra, roku 1990 se však proti jeho dostavbě postavilo veřejné mínění a stavba byla zastavena, po neúspěšném pokusu přeměnit rozestavěný komplex na hotelový areál získal objekt svou dnešní podobu bytového domu a sportovně-kulturního centra.

Ilona Kotyzová – Oldřich Kotyza
Litoměřice v cyklu Zmizelé Čechy

Theodore Sturgeon

Theodore Sturgeon, rodným jménem Edward Hamilton Waldo (26. února 1918 Staten Island, New York – 8. května 1985, Eugene, Oregon) byl přední americký spisovatel science fiction. Řadí se mezi autory tzv. Zlatého věku science fiction a měl vliv na mnohem slavnější autory, jakými byli například Ray Bradbury nebo Kurt Vonnegut

Narodil se jako Edward Hamilton Waldo. Když se jeho matka po rozvodu znovu vdala, přijal v jedenácti letech příjmení svého nevlastního otce, učitele matematiky Williama Sturgeona a změnil si rovněž křestní jméno na Edward Theodore, aby lépe odpovídalo jeho přezdívce "Ted".

Vystřídal velké množství zaměstnání, sloužil u námořnictva, prodával mrazáky nebo vedl hotel. Byl celkem třikrát ženatý, měl další dva dlouhodobé vztahy a stal se otcem celkem sedmi dětí. Jeho první žena se jmenovala Dorothe Fillingame (svatba se konala v roce 1940, rozvod v roce 1945) a měl s ní dvě dcery, Patricii a Cynthii. Roku 1949 se oženil se zpěvačkou Mary Mairovou, ale roku 1951 bylo manželství anulováno. V tom samém roce se jeho třetí ženou stala Marion McGahanová, se kterou měl syna Robina (1952) a Timothyho (1960) a dcery Tandy (1954) a Noěl (1956). Od roku 1969 udržoval dlouhodobý vztah s novinářkou a fotografkou W. Bonnie Goldenovou, se kterou měl syna Adrose (1970), a nakonec žil do konce svého života se spisovatelkou Jayne Engelhart Tannehillovou.

Jeho první povídka Heavy Insurance vyšla roku 1938, do sci-fi žánru vstoupil roku 1939 povídkou Ether Breather (Ti, co dýchají éter). Zprvu psal hlavně povídky pro pulpové magazíny, další byly publikovány v

antologich. Napsal více než dvě stě povídek, z nichž mnohé dnes patří ke klasickému fondu žánru, a také několik románů, z nichž je nejslavnější More Than Human (1953, Víc než člověk). Jeho díla se vyznačují lyrickým a emocionálním stylem, jsou plná metafor a vyzývají k lásce (nejen milostné, ale i k bližnímu) a k toleranci. Po druhé světové válce však jeho něžný humor přecházel do patosu a vytváří portréty postav, které se vymaňují z izolace, do nichž je uvrhla neschopnost zařadit se do normální společnosti. Je rovněž známý zkoumáním tabuizované sexuality a omezující morálky. Je rovněž autorem několika scénářů k televizním seriálům včetně dvou epizod ze seriálu Star Trek a řadu let recenzoval sci-fi pro New Book Review a pro magazín Galaxy.

Ke konci života žil několik let ve Springfieldu v Oregonu a zemřel na plicní fibrózu v nemocnici v blízkém Eugene. Téměř celý život kouřil dýmku, ale jeho nemoc mohl také způsobit azbest, se kterým přišel do styku v době, kdy sloužil u námořnictva.

The Dreaming Jewels (1950, Snící drahokamy)
More Than Human (1953, Víc než člověk). Za román získal Tanner cenu International Fantasy Award.
I, Libertine (1956), jako Frederick R. Ewing, spoluautor Jean Shepherd, zábavná historická romance.
The King and Four Queens (1956, Král a čtyři královny), western, novelizace scénáře ke stejnojmennému filmu režiséra Raoula Walshe.
The Cosmic Rape (1958, Kosmické znásilnění)
Venus Plus X (1960, Venuše plus X)
Voyage to the Bottom of the Sea (1961), novelizace stejnojmenného sci-fi filmu režiséra Irwina Allena.
Some of Your Blood (1961, Trochu tvé krve), horor.
Godbody (1986), posmrtně vydaný sci-fi román.

Profesorův medvídek

"Spi," řeklo monstrum. Mluvílo svým uchem malými rty svíjejícími se hluboko v záhybech masa, protože jeho ústa byla plná krve.

"Ted' nechci spát. Zdá se mi sen," řekl Jeremy. "Když spím, všechny mé sny zmizí. Nebo jsou to jen předstírané sny. Ted' mám skutečný sen."

"O čem ted' sníš?" zeptal se netvor.

"Sním o tom, že jsem dospělý--"

"Sedm stop vysoký a velmi tlustý," řekl netvor.

"Jsi hloupý," řekl Jeremy. "Budu mít pět stop, šest a tři osmé palce. Nahoře budu plešatý a budu nosit brýle jako malé tlusté popelníky. Budu mladým lidem přednášet o lidském osudu a metempsychóze Platóna."

"Co je to metempsychóza?" zeptalo se monstrum hladově.

Jeremymu byly čtyři roky a mohl si dovolit být trpělivý. "Metempsychóza je věc, která se stane, když se člověk přestěhuje z jednoho domu do druhého."

"Jako když se sem tvůj táta přestěhoval z Monroe Street?"

"Tak nějak. Ale ne takový dům se šindelem, kanalizací a tak. Takový dům," řekl a praštil se do prsou.

"Ach," řekl netvor. Pohyboval se nahoru a přikrčil se na Jeremyho hrdle a vypadal jako plyšový medvídek než kdy jindy. "Ted'?" to prosilo. Nebylo to moc těžké.

"Ted' ne," řekl Jeremy nedůvěřivě. "Uspí mě to. Chci se ještě dívat na svůj sen. Je tu dívka, která neposlouchá moji přednášku. Myslí na své vlasy."

"A co její vlasy?" zeptal se netvor.

"Jsou hnědé," řekl Jeremy. "Taky se lesknou. Přála si, aby byly zlaté."

"Proč?"

"Někdo jménem Bert má rád zlaté vlasy."

"Do toho a udělej je zlaté."

"Nemohu! Co by tomu řekli ostatní mladí?"

"Záleží na tom?"

"Možná ne. Mohl bych jí udělat zlaté vlasy?"

"Kdo je ona?" oponoval monstru.

"Je to dívka, která se tu narodí asi za dvacet let," řekl Jeremy.

Netvor se přitulil blíž k jeho krku.

"Pokud se má narodit tady, pak jí samozřejmě můžeš změnit vlasy. Pospěš si a jdi spát."

Jeremy se potěšeně zasmál.

"Co se stalo?" zeptal se netvor.

"Změnil jsem to," řekl Jeremy. "Dívka za ní pištěla jako myš s chycenou nohou. Pak vyskočila. Je to velká přednášková místnost, víte, postavená a daleko od řečnického místa. Má strmé uličky. Na schodu kroku jí uklouzla noha."

Propukl v radostný smích.

"Co ted'?"

"Zlomila si vaz. Je mrtvá."

Monstrum se zachichotalo. "To je velmi legrační sen. Ted' vyměň té druhé dívce vlasy zpátky. Nikdo jiný to neviděl, kromě tebe?"

"Nikdo jiný to neviděl," řekl Jeremy. "Tady! Zase se to změnilo. Na chvíli ani nevěděla, že má zlaté vlasy."

"To je v pořádku. Tím ten sen končí?"

"Předpokládám, že ano," řekl Jeremy lítostivě. "Přednáška tím každopádně končí. Všichni mladí lidé se shlukují kolem dívky se zlomeným krkem. Všichni mladí muži mají pot pod nosem. Všechny dívky se snaží dát pěsti do pusy. Můžete pokračovat."

Netvor vydal radostný zvuk a přitiskl ústa pevně na Jeremyho krk. Jeremy zavřel oči. Dveře se otevřely. "Jeremy, miláčku," řekla maminka. Měla unavený, měkký obličej a usměvavé oči. "Slyšel jsem, jak se směješ."

Jeremy pomalu otevřel oči. Jeho řasy byly tak dlouhé, že když se zvedly, zdálo se, že fouká slabý vítr, jako by to byli fanoušci temného počasí. Usmál se, vykukly mu tři zuby a také se usmály. "Vyprávěl jsem Fuzzymu příběh, mami," řekl ospale, "a líbilo se mu to."

"Ty miláčku," zamumlala. Přišla k němu a zastrčila mu pokrývku kolem brady. Zvedl ruku a držel ji.

"Fuzzymu se líbilo," řekl Jeremy hlasem, který se snažil znít jako maminka.

"Ne,"

"Jak

MARVINŮV SLOUPEK

Marvinův sloupek

Horory nebudu komentovat, sám bych mohl vyprávět. Třeba jak si moji technici přopravili šroubovák, vrtačku, kladivo a provaz a ... stejně by vás to nudilo. Raději jsem pro vás připravil krátký test ... a ted' jsem si všimnul, že se mi do toho zamotaly nějaké číslice. Asi pod vlivem těch hororů. Nevadí?

Kdo to přečte? ☺

7470 ZPR4V4 V4M UK4Z3, J4K N453 MY5L D0K4Z3 N3UV3R173LN3 V3C1! PU50B1V3 V3C1! N4 Z4C47KU 70 BYLO 73ZK3 4L3 73D, N4 70M70 R4DKU 7V0J3 MY5L MUZ3 C157 4U70M471CKY B3Z PR3MY5L3N1. BUD N4 53B3 HRDY! POUZ3 N3K73R1 L1D3 70HL3 MOHOU PR3C157. PR051M P05L1 70 D4L3, POKUD 70 UM15 PŘ3C157.

Ceny Sci-fi a fantasy

Cena Hugo je každoročně udělována nejlepším dílům žánrů science fiction a fantasy, vydaným v uplynulém roce. Dále je udělována v oblasti amerického fandomu a dalších oblastech s touto literaturou spojených. Cena je udělována samotnými fanoušky žánrů na jejich tradičním conu World Science Fiction Convention, známým pod názvem Worldcon.

Původní název ceny byl Science Fiction Achievement Award, dlouho používaný název Hugo se stal oficiálním označením ceny až v roce 1993 na počest Huga Gernsbacka, zakladatele magazínu Amazing Stories.

**!!! BONUS !!!
KLIKNETE A
PAK SI
OTEVŘETE
KNIZKU
V PDF!!!**

DNES SI ZASE BUDEME ZKOUŠET PŘIJÍMAČKY KE STUDIU MATEMATIKY NA OXFORDU

Question 5 [2 marks]

The positive number a satisfies

$$\int_0^a (\sqrt{x} + x^2) dx = 5$$

if

☒ $a = (\sqrt{6} - 1)^{2/3}$

☐ $a = 3^{2/3}$

☐ $a = 5^{2/3}$

☐ $a = (\sqrt{21} - 1)^{1/3}$

☐ $a = \sqrt{3}$

Question 6 [2 marks]

Tangents to $y = e^x$ are drawn at (p, e^p) and (q, e^q) . These tangents cross the x -axis at a and b respectively. It follows that, for all p and q ,

☐ $pa = qb$

☐ $p - a < q - b$

☐ $p - a > q - b$

☐ $p - a = q - b$

☐ $p + q = a + b$

Question 7 [2 marks]

The area of the region bounded by the curve $y = e^x$, the curve $y = 1 - e^x$, and the y -axis equals

☐ $1 - \ln \frac{1}{2}$

☐ $1 - \ln 2$

☐ 0

☐ $\frac{1}{2} - \frac{1}{2} \ln 2$

☐ $\ln 2 - 1$

Question 8 [2 marks]

How many real solutions x are there to the equation $x|x| + 1 = 3|x|$?

[Note that $|x|$ is equal to x if $x \geq 0$, and equal to $-x$ otherwise.]

☐ 1

☐ 0

☐ 4

☐ 3

☐ 2

Naše krásné zámky a hrady - znáte je?

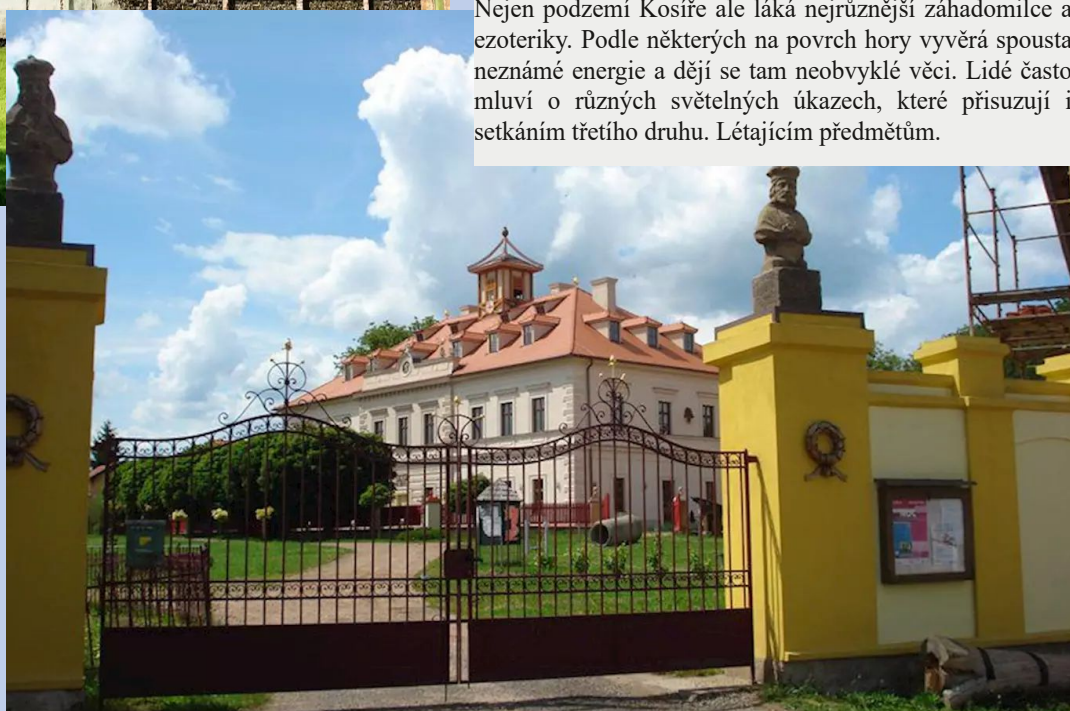
Dnešní zámky s troškou nápověd

Místní lidé také věří, že Kosíř je zlatonosný. Zlatá ložiska prý vytěžili středověcí havíři. Při těžbě se objevilo i velké množství zkamenělin, které sem přilákaly věhlasné geology a zájemce o fosilie. Mezi nimi například slavného Joachima Barranda, po kterém je pojmenován pražský Barrandov. Sopku ani zlatonosný Kosíř však místním nikdo nevymluví.

Starousedlíci mají „zaručené“ informace i o tajných podzemních nacistických laboratořích, dokonce že tam byla ukryta slavná Jantarová komnata, vyrobená na zakázku pruského krále Fridricha Viléma pro ruského cara Petra Velikého, která je od konce druhé světové války nezvěstná. Místní tvrdí, že z Gabrielova na Kosíři vedou chodby do Čech pod Kosířem nebo až dokonce na zámek Plumlov. A odtud dál pod rybníkem až na Ježův hrad. Tajnými chodbami je podle lidového podání protkané celé Prostějovsko.

Nejen podzemí Kosíře ale láká nejrůznější záhadomilce a ezoteriky. Podle některých na povrch hory vyvěrá spousta neznámé energie a dějí se tam neobvyklé věci. Lidé často mluví o různých světelných úkazech, které přisuzují i setkáním třetího druhu. Létajícím předmětům.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompile obsah Wikipedie, WWW
stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape
1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12
Ultimate, DALLE-E, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.3

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF
e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. duben 2025
© PRUH Soft 2025

Pověsti

O čarodějnicích

Na paloučku ve farském lese mezi Rudolticemi a Lanškrounem tancovaly často čarodějnice.

Jeden chasník šel v noci farským lesem z Lanškrouna do Rudoltic. Na první lesní křižovatce spatřil osm nahých žen tančících na palouku. Jedna se k němu přiblížila a on ji poznal.

Byla to kmotra jednoho dítěte z Ostrova. Řekla mu, že ji nesmí prozradit nebo ho roztrhá.

Chasník slíbil a teprve na smrtelné posteli tajemství prozradil. Pod Zámeckým vrchem u Rudoltic bývala celá vesnice obývaná čarodějnicemi. Uprostřed stál vysoký strom, na

který někdo pověsil svatý obrázek s Pannou Marií. Jakmile večer spatřily čarodějnice, co se stalo, řvaly vzteky.

Některé z nich vyšplhaly na strom a chtěly obrázek spálit. Strom skutečně začal hořet od vršku. Ale veškeré jejich úsilí bylo marné.. Obrázek zničit nemohly. Zmizela celá čarodějnická vesnice, pouze ten strom tam zůstal.

DUBEN

Ó, dubne, měsíci jarního kouzla,
kdy příroda zpívá, srdce je
vroucí, tvé deště smývají zimu z
polí, slunce svým dotekem kvítí
plodí.

V zářících květech orchestrem
vánků, v každé větvi šepot mládí
zní, život v kořenech pulzuje
prudce, a svět se zvedá z
ledového snu.

Ptáci své písně znovu nalézají, v
dubnovém jasu i stín je něžný,
rána jsou plná perel a snění, noci
promlouvá měsíc uvolněný.

Ó, dubne, tichý verši země, jak
vděčně tě vítáme do údolí. Ty
přinášíš čas růstu a víry, měsíc
naděje, krásy a síly.

(CHATGPT a PH)

D U B E N 2 0 2 5																			20 prac. dnů		
14			08:36 19:32	Úterý 1	07:35 ++:++	08:34 19:33	Středa 2	08:07 00:24	08:32 19:35	Čtvrtek 3	08:51 01:48	08:29 19:36	Pátek 4	09:51 02:57	08:27 19:38	Sobota 5	11:04 03:47 04:15	08:25 19:40	Neděle 6	12:21 04:22	
				Hugo			Erika			Richard			Ivana			Miroslava, Mirka		Vendula, Venuše			
15	08:23 19:41	Pondělí 7	13:40 04:46	08:21 19:43	Úterý 8	14:54 05:04	08:19 19:44	Středa 9	16:06 05:18	08:17 19:46	Čtvrtek 10	17:16 05:30	08:15 19:47	Pátek 11	18:25 05:41	08:12 19:49	Sobota 12	19:34 05:52	08:10 19:51	Neděle 13	20:43 08:03 02:22
		Heřman, Hermina Den vzdělanosti			Ema			Dušan			Darja			Izabela			Julius		Aleš		
16	08:08 19:52	Pondělí 14	21:55 08:17	08:06 19:54	Úterý 15	23:07 08:34	08:04 19:55	Středa 16	— 06:58	08:02 19:57	Čtvrtek 17	00:17 07:29	08:00 19:58	Pátek 18	01:22 08:12	05:58 20:00 21:58	Sobota 19	02:16 09:09	05:56 20:02	Neděle 20	02:58 10:17
		Vincenc			Anastázie			Irena			Rudolf			Valérie Velký pátek			Rostislav, Rastislav		Marcela Velikonoční neděle		
17	05:54 20:03	Pondělí 21	03:30 11:38 03:36	05:52 20:05	Úterý 22	03:54 12:57	05:50 20:06	Středa 23	04:12 14:21	05:48 20:08	Čtvrtek 24	04:27 15:46	05:47 20:09	Pátek 25	04:42 17:13	05:45 20:11	Sobota 26	04:57 18:42	05:43 20:12	Neděle 27	05:14 20:15 21:31
		Alexandra Velikonoční pondělí			Evženie			Vojtěch, Vojtěška			Jiří			Marek			Oto		Jaroslav		
18	05:41 20:14	Pondělí 28	05:34 21:50	05:39 20:18	Úterý 29	06:02 23:21	05:37 20:17	Středa 30	06:41 ++:++												
		Vlastislav			Robert			Blahoslav													

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz